

Kastanje boleet

Op zaterdagmorgen 1 november jl. werd wederom een paddestoelenexcursie georganiseerd naar het landgoed Woestduin bij Vogelenzang. De slechte weersvoorspellingen hebben kennelijk invloed gehad op de deelname, want helaas waren er niet zoveel aanwezig als tijdens de eerste excursie. Het werd echter prachtig weer en er werd nog bijzonder veel gevonden.

Hier volgt even een greep uit het aantal waarnemingen:
 Houtknotszwam,
 Foptandzwam,
 Nevelzwam,

Paarse Knoopzwam,
 Geweizwam,
 Meniezwam,
 Geelwitte Russula,
 Week Oorzwammetje,
 Diverse soorten mycena's,
 Elfenschermpje,
 Roestvlekkenzwam,
 Grofplaatrussula,
 Judasoor,
 Stijfselezwam,
 Grijsgroene Melkzwam,
 Kaneelrode trechterzwam,
 Pruikezwam,
 Oranje Aderzwam,
 Witte Bultzwam,
 Paarse Schijnridderzwam enz.

In de maand januari zullen we voor geïnteresseerden verschillende paddenstoelen laten zien, die we de afgelopen tijd op dia hebben vastgelegd. Tevens zal dan worden besproken, hoe verder gegaan wordt en een voorzichtig begin gemaakt kan worden met de inventarisatie van paddenstoelen in onze streek.

Bedacht moet worden, dat onze omgeving bijzonder rijk is aan paddenstoelen en wel zozeer, dat volgende jaar de afdeling Zuid-Holland van de Mycologische vereniging bij ons te gast zal zijn. Gedacht wordt aan een bijeenkomst in het Jan Verwey Natuurcentrum, gekoppeld aan een excursie in de nabije omgeving. Over verdere activiteiten hoop ik in de komende afleveringen van de Strandloper te rapporteren.

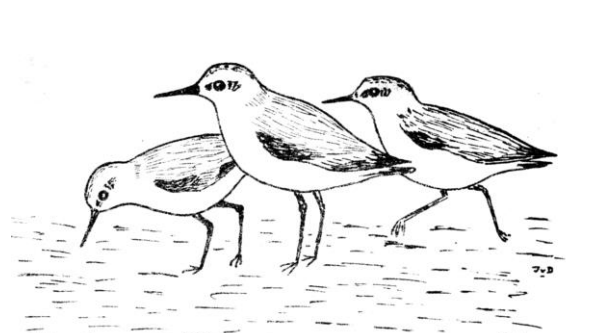
Omkijken Strandloper 1971

'Oud nieuws' is een nieuwe rubriek in De Strandloper. De Vereniging bestaat thans 33 jaar en de Strandloper bijna 30 jaar. Het in 1966 gemaakte mededelingenblad had nog geen naam maar in 1971 verscheen de naam

De Strandloper op wat toen ook nog min of meer een mededelingenblad was.

Het is leuk om oude jaargangen nog eens door te lopen om te zien waar de Vereniging toen mee bezig was of waar de leden mee bezig waren. Bekende namen kom je tegen, maar ook de namen van vogelvrienden die inmiddels zijn overleden. Ook namen die na een korte 'bloei' in de vergetelheid zijn geraakt.

Kijk mee in het verleden van onze Vereniging, een Vereniging die zich soms ontpopte als een echte actievereniging. In die beginperiode waren niet alle leden echt enthousiast over deze koerswijziging.

In de beginjaren was de Vereniging eigenlijk niet meer dan een groep vogelliefhebbers die gewoon hun plezier die ze daaraan beleefden in clubverband wilden uiten. Maar zo'n club groeit uit tot een echte vereniging en hoe groter zo'n vereniging wordt hoe meer het eerste idee gaat vervagen. Dat kan een positieve maar ook een negatieve uitwerking hebben. Een negatieve uitwerking en zo'n over-de-kop-gegroeide club

verdwijnt van het toneel, maar een positieve uitstraling zorgt voor veel leden en donateurs. Zo ook onze Vereniging. Van een handjevol aan het begin tot rond de zeshonderd leden/donateurs nu. Dat aantal leden/donateurs blijft de laatste jaren stabiel. Stilstand? Pessimisten zeggen dat stilstand achteruitgang betekent. Anderen zeggen: een periode van consolidatie. Weer anderen zeggen: Natuurverenigingen hebben hun beste tijd gehad. Er zijn er gewoon teveel. De meeste dorpen in onze omgeving hebben een dergelijke vereniging en de noodzaak om zich bij Noordwijk aan te sluiten wordt minder. Neemt niet weg dat onze Vereniging binnen het district Duin- en Bollenstreek nog steeds een naam heeft waar men rekening mee houdt maar ook naar luistert. Onze Vereniging heeft in de loop der jaren een schat aan gegevens verzameld over de natuur in en rond Noordwijk. Door onze Vereniging zijn boeken uitgegeven over de vogels en planten in de Duin- en Bollenstreek. Thans wordt gewerkt aan een boek 'Natuurgids voor de Duin- en Bollenstreek'.

Onze Vereniging is bewust bezig om de natuur in de Duin- en Bollenstreek ook na 2000 voor onze leden, donateurs, inwoners, vaders, moeders, kinderen, kleinkinderen enz. zo goed mogelijk te behouden.

De wortels liggen in het verleden en daarom kun je soms ook glimlachen bij het lezen van dat oude nieuws.

Eind 1970/begin 1971 was Noordwijk in rep en roer door de plannen om in de Noordduinen een weg naar zee aan te leggen met een groot parkeerterrein. De door de Vereniging gestarte handtekeningactie tegen de aanleg van weg en parkeerterrein was een groot succes. Het plan is ook nooit doorgegaan.

Nieuwe leden

Door het voeren van onze aktie tegen de aanleg van een weg en een parkeerterrein in de Noordduinen, krijgt onze vereniging steeds meer bekendheid. Dit is vooral te merken aan de snelle uitbreiding van ons ledental in de laatste weken. Ook het aantal donateurs is de laatste weken verdubbeld. Wij verwelkomen al deze nieuwe leden en donateurs van harte. Het doet ons als bestuur van Vogelbescherming Noordwijk goed dat zo velen met ons de strijd tegen de natuurverarming daadwerkelijk ter hand willen nemen. Nogmaals welkom in onze gelederen!

(De Strandloper 3e jaargang nr.1, maart 1971)

Een activiteit van onze Vereniging was het tellen van dode vogels op het strand. Vooral Hans van der Linden heeft in de jaren zeventig menig uurtje op strand doorgebracht.

Uit: 'Dode vogels op het strand' door H.v.d.Linden.

...Van de interessante waarnemingen van levende vogels die elke strandwandeling zo aantrekkelijk maken, wil ik die van zo'n 200 Jan van genten, welke in enkele dagen eind september '70 naar het zuiden trokken, regelmatig van grote hoogte naar vis duikend, niet onvermeld laten. In die tijd kwamen er ook enkele in het asiel terecht en werden er dode exemplaren op het strand gevonden. Eén van de doodsoorzaken is dat ze bij een duik naar vis in het visnet verstrikt raken en stikken. Door de vissers worden ze uit het net gesneden en zo worden ze wel eens op het strand aangetroffen, verward in een stuk visnet....

(De Strandloper 3e jaargang nr. 2, juni 1971)

Ook het verzorgen van zieke en gewonde vogels was een taak van de Vereniging. Jan Hoek verzorgde samen met zijn neef Dick Hoek de vogels. De werkzaamheden van het vogelasiel zijn later in een aparte Stichting ondergebracht.

Uit: Verslag van het asiel vanaf 1 maart tot 13 september 1971, D.Hoek

...Het aantal binnengebrachte patienten bedroeg 78. In diezelfde periode werden 28 vogels weer in vrijheid gesteld t.w.

:

Waterral	1	Fazant	1
Kievit	1	Gierzwaluw	2
Zilvermeeuw	1	Huismus	3
Kokmeeuw	1	Spreeuw	2
Wilde eend	7	Kauw	2
Houtduif	1	Merel	1
Turkse tortel	3	Zwarte kraai	1
Patrijs	1		

De waterral werd in april gebracht; de vogel was gevangen in een werkplaats aan de Nic.Barnhoornweg. Het gebeurt vrij vaak dat waterrallen tijdens de trek verdwalen. Vorig jaar ontvingen we een waterral die in een kist andijvie terecht was gekomen....

Leden van onze Vereniging zwierven in hun vrije tijd uit over Nederland. Natuurgebieden buiten de Noordwijkse omgeving betekenden een nieuwe uitdaging. Later bleek Nederland te klein te zijn en trok men Europa in, maar men bezocht ook Afrika en Amerika. De bevindingen werden vaak gepubliceerd in De Strandloper. Ook werden op de maandelijkse waarnemersvergaderingen de dia's vertoond die op deze 'uitstapjes' waren gemaakt.

Hier een stukje uit 'Ademnood' van Dick Passchier na een bezoek aan de Strabrechtse Heide.

Uit: 'Ademnood' door Dick Passchier.

...Zo omstreeks half vijf is het nog zo immens stil dat een knappend takje onder de voeten als een kanonschot klinkt. Vanwege de ochtendmist is het zicht aanvankelijk niet meer dan een goede 100 meter. Binnen die kring bevinden zich wat vliegdennen, hier en daar een berk en een ven met vele pollen pijpestrootje. Dit beeld, met de bijbehorende stilte, blijft gehandhaafd tot de eerste stralen van de zon de hei tot leven brengen. De damp die zich schijnt terug te trekken boven het ven, wordt fel beschenen en doet de hei als het ware in vuur staan. Een helder koer-lie, koer-lie ontbindt de stilte. Onzichtbaar nog voor het oog geeft de wulp blijk van z'n aanwezigheid, onmiddellijk beantwoord door een soortgenoot aan de andere zijde van de heide. Hiermee is de hei voor wakker verklaard want nu komen van alle zijden geluiden op je af. Ergens rechts strijkt, aan het gesnater te horen, een heel regiment wilde eenden neer. De eenden brengen de nacht vrijwel nooit op het ven door, maar overdag zij ze daar in groten getale te vinden. Een rietgors repeteert vanaf een den onafgebroken zijn liedje. En dan ineens, zonder voorafgaande waarschuwing, staan we oog in oog met een ree. Als standbeelden staren we elkaar aan, niet bang of geschrokken, eerder gestoord in ons doen en laten. Je wilt dit moment zo lang mogelijk vasthouden en je betrapt je erop dat je nauwelijks durft adem te halen. Langzaam keert de prachtige reegeit zich om en wandelt, na nog eens om te kijken, uit het gezichtsveld. Je staat zelf het dier nog stomverwonderd na te staren als alweer iets anders je aandacht vraagt. Hoog boven de 'Somerense' kant van de heide is het een drukte van belang. Met de kijker wordt een kluwen vogels herkend als een dozijn kieviten, wat kauwtjes, bossen spreuwen met ertussen... een bruine kiekendief! Mochten er nog slapende vogels zijn op de hei dan worden die nu zonder pardon wakker geschreeuwd en naar boven gedirigeerd. Alle vogels worden nu

gemobiliseerd om het luchtschip te verdrijven. Ze krijgen hulp van enkele zwarte kraaien die de kiekendief tot de horizon achtervolgen en dan keert de rust weer.

Ergens realiseer je dat de hei niet alleen vogels en reeën bevat. En dan krijgt de flora de belangstelling die ze verdient. De soortenrijkdom is niet groot daar leent de (zure) grond zich niet voor. Maar kleine en ronde zonnedauw vinden we hier volop. De blauwe klokjesgentiaan bloeit erbij tientallen. Klein warkruid, een parasiet die de plant waarop ze parasiteert (vooral heide) als het ware wurgt, is ook vertegenwoordigd. Zeker niet op de laatste plaats is de hei zelf hier het aankijken waard. Vroeger werden door schaapherders hele stukken afgebrand om net als bij het riet de oude gewassen te verwijderen om zo de jonge loten een kans te geven. Bovendien werden hierdoor het gras, de vliegdennen en de berkenopslag in toom gehouden, die de heide anders na verloop van tijd zouden overwoekeren zoals dat ook het geval is met sommige delen de Ospelse Peel.

...Wanneer je al ademhalingsmoeilijkheden krijgt bij het zien van een ree dan treden er bepaalde verstikkingsverschijnselen op bij het zien van een visarend! De eerste maal kwam hij aanvliegen met een enorme vis in zijn klauwen. Daar zeilde op een honderd meter afstand een vogel voorbij met een vlucht van zo'n anderhalve meter, met het gemak van een vliegmachine. Je zult het altijd zien, midden op het veld, met in een straal van zeker 200 meter daaromheen niets anders dan hei, stond een paal.... en daar streek hij dan ook op neer. Hij at daarboven smakelijk. Maar over die afstand blijft er met een 7x50-kijker zelfs van een visarend niet zoveel over. Echter genoeg om alleen daarnaar te kijken. In je verbeelding zie je dan wel de vis in de grote klauwen gekneld, de haaksnavel zijn werk verrichten.....

(De Strandloper 3e jaargang nr.3)

'Oud nieuws' werd verzameld door Ees Aartse.

Vogelnieuws, derde kwartaal 1998

Ab Steenvoorden

Nog slechts één keer!!!!!!

Om verschillende redenen heb ik besloten om vanaf 1999 te stoppen met het verzorgen van de waarnemingsrubriek in de Strandloper. Het waarnemingsoverzicht in het eerste nummer van het jaar in maart met daarin de waarnemingen van oktober, november en december doe ik nog wel maar daarna is het afgelopen.

Waarnemingen van het laatste kwartaal van 1998 (oktober, november en december) kunnen dus nog wel gewoon bij mij ingeleverd worden. Het liefst wel zo snel mogelijk na het aflopen van de maand.

Vandaar dat ik nu opzoek ben naar iemand (of meerdere personen) die deze taak van mij over willen nemen. Het enige wat men nodig heeft is een PC en een klein beetje verstand van vogels.

Waaruit bestaat het verzorgen van de waarnemingsrubriek precies:

- * het **aktief** verzamelen van de veldwaarnemingen
- * het maken van het overzicht in de Strandloper
- * de waarnemingen invoeren in het archief (kaartenbak systeem)
- * alle waarnemingen doorsturen voor het bijzondere soorten project (niet-broedvogels) naar SOVON